

som i væsentlig grad har andet formål end energibesparelser.

Det betyder i forhold til de kommunalt ejede distributionsvirksomheder, at disse, såfremt de ønsker at deltage i en energisparevirksomhed, skal sikre, at energisparevirksomheden ikke udover andre aktiviteter, som kommunen ikke har hjemmel til at deltage i. For så vidt angår ikkekommunalt ejede distributionsvirksomheder er loven ikke til hinder for, at disse deltager i anden virksomhed, f.eks. fremstillingsvirksomhed. Sådan virksomhed er imidlertid ikke omfattet af varmforsyningsloven.

Omkostninger til oprettelse af et selskab samt udgifter til selskabskapital såvel som udgifter i forbindelse med gennemførelse af udbud, herunder fællesudbud efter § 28 b, stk. 3, er "omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser" og vil dermed kunne indregnes i varmeprisen, jf. § 20, stk. 1.

Til nr. 12

(§ 29, stk. 1. nr. 2 og 3)

Der er alene tale om konsekvensrettelser som følge af forslagene til de nye bestemmelser i §§ 28 a–28 b.

Til nr. 13 og 14

(§ 29, stk. 2 og 3)

Der er alene tale om konsekvensrettelser som følge af forslagene til de nye bestemmelser i §§ 28 a–28 b.

Til nr. 15

(§ 33)

Der har hidtil været en meget bred adgang for transport- og energiministeren til at pålægge tvangsbøder ved manglende overholdelse af varmforsyningslovens bestemmelser, eksempelvis om anmeldelse af tariffer, omkostninger og andre betingelser for ydelser fra de kollektive varmforsyningsanlæg samt om nødvendige oplysninger til brug for varmforsyningsplanlægningen. Set i lyset af Justitsministeriets Vejledning om lovkvalitet, udsendt i juni 2005 om, at der kun bør gives hjemmel til administrative tvangsbøder, såfremt der foreligger et helt særligt behov for effektiv kontrol og håndhævelse på det pågældende område, er varmforsyningslovens bestemmelser om tvangsbøder nøje blevet gennemgået. Gennemgangen har resulteret i, at § 33 foreslås ændret, således at der ikke længere kan pålægges tvangsbøder for manglende overholdelse af de bestemmelser, som administreres af ministeren henholdsvis Energiklagenævnet og til dels Energitilsynet, idet det er vurderingen, at det ved overtrædelse af disse bestemmelser ikke er nødvendigt at kunne anvende tvangsbøder. Det skal samtidig

bemærkes, at tvangsbødebestemmelserne ikke har været bragt i anvendelse i de senere år.

Derimod vurderes der fortsat i lighed med, hvad der foreslås på el- og naturgasområdet, at være behov for adgang til at udstede tvangsbøder ved manglende overholdelse af § 21, stk. 4 og 5, om ændring af tariffer og betingelser. Det foreslås imidlertid, at det er Energitilsynet og ikke som hidtil transport- og energiministeren, der skal kunne udstede administrative tvangsbøder. Ved ændringen opnås således, i overensstemmelse med elforsyningsloven og naturgasforsyningsloven, at der er sammenfald mellem den, der administrerer en bestemmelse og den, der udsteder tvangsbøder ved manglende overholdelse heraf.

Når det fremgår, at bøden først kan gives efter påbud, forudsættes det, at virksomheden klart har fået formuleret, hvilke handlinger, virksomheden skal foretage. Administrative tvangsbøder bør alene anvendes i tilfælde, hvor overtrædelsen er let konstaterbar. Såfremt det i et konkret tilfælde måtte vise sig vanskeligt at afgøre, om en virksomhed på tilstrækkelig vis har efterkommet et påbud meddelt af tilsynet, forudsættes det således, at Energitilsynet ikke anvender tvangsbødeinstrumentet i et sådant tilfælde.

Det kan ikke udelukkes, at der kan opstå behov for en yderligere udvidelse af adgangen til at udstede administrative tvangsbøder, herunder i relation til offentliggørelse af priser og tariffer i medfør af regler fastsat efter § 23 b, stk. 3, samt indberetning eller afgivelse af erklæringer i henhold til § 23 l, stk. 5, eller § 23 m, stk. 6.

Til nr. 16

(§ 34, stk. 1)

Der er i nr. 4 tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring af § 33, hvorefter det ikke længere er muligt at pålægge tvangsbøder bl.a. vedrørende overtrædelse af § 23 g.

Forslaget i nr. 5 er en konsekvens af, at § 23 e foreslås erstattet af §§ 23 l og 23 m.

Herudover foreslås, at bestemmelsen også omfatter undladelse af at afgive erklæring efter §§ 23 l og 23 m.

Forslaget i nr. 6 er en konsekvens af, at § 23 e, stk. 10 og 11, foreslås erstattet af en ny § 23 m. Det vil således også være belagt med bødestraf, såfremt en kommune anvender midler i strid med den foreslåede § 23 m, stk. 3.

Til § 4

Til nr. 1 og 2

Ændringerne foreslås som konsekvens af, at ministeren på opfordring af Energinet.dk's bestyrelse og